

Sygn. akt IV U 198/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 grudnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo M. M. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, zaistniałym w dniu 18 lipca 1995 r. w okresie od 01 listopada 2013 r. do 01 listopada 2016 r.

Sygn. akt: IV U 198/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 30 grudnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił M. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 18 lipca 1995r. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że na skutek wypadku przy pracy ma niesprawne palce ręki lewej, co powoduje, że nie jest w stanie podjąć pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Z uwagi zaś na wiek i posiadane wykształcenie – podstawowe z kursem spawania, niecelowe jest jego przekwalifikowanie zawodowe (odwołanie k.2-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 10 grudnia 2013r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, a odwołanie nie wnosi do

sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.5-6).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony M. M. do 31 października 2013r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 18 lipca 1995r. (decyzja z 5 listopada 2010r. o ustaleniu prawa do renty w związku z wypadkiem przy pracy na okres do 31 października 2013r. k.379 akt rentowych). W dniu 27 września 2013r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres (wniosek k.387a akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 17 października 2013r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 17 października 2013r. k.390 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 10 grudnia 2013r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.393-394 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 10 grudnia 2013r. k.397 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 30 grudnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres (decyzja z 30 grudnia 2013r. k.398 akt rentowych).

Ubezpieczony ma(...)i wykształcenie podstawowe. Ukończył kurs spawania. Od 1985r. do 18 lipca 1995r. ubezpieczony pracował w zawodzie spawacza przy. Spawał i montował konstrukcje na budowach, była to praca na wysokości, na rusztowaniach (kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych k.3, świadectwa pracy k.9-11 akt rentowych, wyjaśnienia ubezpieczonego k.20-20v – nagranie od minuty 1 do 7 i k.30-30v – nagranie od minuty 1 do 4). W dniu 18 lipca 1995r. podczas pracy ubezpieczony uległ wypadkowi. Przy mocowaniu konstrukcji wygłuszenia ścian, podczas wstrzeliwania kołków stalowych pod montaż, doszło do odbicia rykoszetem kołka metalowego od ściany i uderzenia w lewą dłoń ubezpieczonego. W wyniku uderzenia kołek wbił się głęboko w lewą dłoń ubezpieczonego (protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy z 4 sierpnia 1995r. k.16 akt rentowych). Od 15 kwietnia 1996r. ubezpieczony był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (decyzja z 24 czerwca 1996r. o ustaleniu prawa do renty inwalidzkiej trzeciej grupy k.52-53 akt rentowych). Rentę tę pobierał do 31 października 2013r. (vide: akta rentowe).

W wyniku opisanego wyżej wypadku przy pracy ubezpieczony doznał urazu postrzałowego śródreżca lewego ze złamaniem wieloodłamowym IV kości śródreżca i dysfunkcją palców III-IV-V ręki lewej leczonego operacyjnie. Badanie neurologiczno-ortopedyczne ręki lewej wykazuje blizny pourazowe i pooperacyjne, brak zgięcia palców III-IV-V, ustawienie wymienionych palców w utrwalonym wyproście, palec I i II z pełną ruchomością, zachowany ruch chwytnej ręki lewej, bez zaników mięśniowych i zmian troficznych (opinia biegłych z zakresu ortopedii i neurologii k.11-12 i opinia uzupełniająca tych samych biegłych k.22 akt sprawy).

Opisany stan ręki lewej ubezpieczonego powoduje znaczne ograniczenie wydolności tej ręki i uniemożliwia ubezpieczonemu wykonywanie pracy spawacza, jak również innej pracy wymagającej pełnej sprawności rąk. Ubezpieczony może wykonywać pracę przystosowaną do niepełnosprawności – gospodarza terenu, ogrodnika, portiera. Powyższe powoduje, że ubezpieczony jest nadal ,tj. od 1 listopada 2013r. częściowo niezdolny do pracy do pracy w związku z wypadkiem przy pracy ,tj. niezdolny do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami, a przewidywany termin trwania tej niezdolności to 1 listopada 2016r. (opinia biegłego z zakresu medycyny pracy k.33-34 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. M. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r., Nr 167, poz.1322 ze zm.) z tytułu wypadku przy pracy przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy – dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - znajdującej z mocy art.17 ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odpowiednie zastosowanie do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy - niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 18 lipca 1995r. wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego w dalszym ciągu istnieje niezdolność do pracy w związku z powyższym wypadkiem i jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. W pierwszej kolejności opinię sporządzili biegli z zakresu ortopedii i neurologii, którzy po zbadaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną postawili opisane wyżej rozpoznanie, a następnie stwierdzili, że w aktualnym stanie zdrowia ,tj. dysfunkcji lewej ręki – przy zachowaniu funkcji chwytnej palca I i II ubezpieczony jest zdolny do pracy na ogólnym rynku pracy (tak w opinii podstawowej k.12 akt sprawy), a następnie, że jest zdolny do pracy w zawodzie spawacza (tak w opinii uzupełniającej k.22 akt sprawy). Odmienną ocenę zdolności ubezpieczonego do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami, bo taką zdolność należy badać przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, przedstawił biegły z zakresu medycyny pracy. Biegły ten stwierdził, że mimo zachowania ruchomości i funkcji chwytnej palca I i II ręki lewej, wydolność tej ręki jest w znacznym stopniu ograniczona, co w dalszym ciągu uniemożliwia ubezpieczonemu pracę zgodną z posiadanymi przez niego kwalifikacjami ,tj. pracę spawacza (pracę tę ubezpieczony wykonywał przez 10 lat przed wypadkiem), a tym samym jest on w dalszym ciągu częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy do 1 listopada 2016r. (opinia k.34).

Analizując powyższe opinie Sąd doszedł do przekonania, że właściwą – przekonującą ocenę stanu zdrowia ubezpieczonego w związku z wypadkiem przy pracy przedstawił biegły z zakresu medycyny pracy. Należy podkreślić, że praca spawacza jest pracą odpowiedzialną, szczególnie gdy dotyczy spawania konstrukcji wykorzystywanych w budownictwie. Okoliczność, że ubezpieczony zachował prawidłową ruchomość dwóch palców ręki lewej i funkcję chwytąną tej ręki – w zakresie wymienionych palców - nie oznacza, że może on bezpiecznie ,tj. z zachowaniem wszystkich wymogów co do jakości spawania i zarazem bezpiecznie dla siebie (zważywszy, że praca spawacza niejednokrotnie jest pracą na wysokości) wykonywać zawód spawacza. Słusznie wskazał biegły z zakresu medycyny pracy, że praca spawacza jest tego rodzaju pracą, która wymaga pełnej sprawności obu rąk. U ubezpieczonego warunek ten nie jest spełniony. Z tych względów Sąd uznał, że opinia biegłego z zakresu medycyny pracy jest opinią w pełni wiarygodną, gdyż oprócz aspektu medycznego uwzględnia również warunki pracy spawacza, co jest nieodzowne przy ocenie zdolności do wykonywania pracy. Opinia biegłego ortopedy i neurologa jest w tym zakresie niepełna i co więcej w podstawowej opinii biegli ci odnieśli się do zdolności ubezpieczonego do pracy na ogólnodostępnym rynku pracy (k.12). Pojęcie to jest jednak obce tak ustawie o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, jak i ustawie o emeryturach i rentach Z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.